

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین میزان هوموسیستئین سرم با ایجاد آترواسکلروز در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 24، شماره 121 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهمن مرادی پوده - *MSc Student in Biochemistry, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran - University of Medical Sciences, Sari, Iran*

کسری قناعت - *MSc Student in Biochemistry, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran - University of Medical Sciences, Sari, Iran*

سعید عابدیان کناری - *Associate Professor, Immunogenetics Research center, Faculty of Medicine, Mazandaran - University of Medical Sciences, Sari, Iran*

زهرا کاشی - *Associate Professor, Department of Internal Medicine, Diabetes Research Centre, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

جمشید ایزدی - *Assistant Professor, Department of Biochemistry and Genetics, Faculty of Medicine, Mazandaran - University of Medical Sciences, Sari, Iran*

عباس خنکدار طارسی - *Assistant Professor, Department of Biochemistry and Genetics, Faculty of Medicine, Mazandaran - University of Medical Sciences, Sari, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: بیماری های قلبی عروقی از علل عمده مرگ و میر در افراد دیابتی هستند. این بیماری در افراد دیابتی نسبت به افراد غیر دیابتی زودتر رخ می دهد. افزایش سطح هوموسیستئین سرم از جمله عواملی است که روند ایجاد آترواسکلروز در افراد دیابتی را تسریع می کند. از آن جا که هوموسیستئین سرم به طور معنی دار در بیماران مبتلا به آترواسکلروز افزایش می یابد، هدف از انجام این مطالعه مقایسه سطح هوموسیستئین در بیماران دیابتی مبتلا به آترواسکلروز با بیماران دیابتی و قلبی بوده است. مواد و روش ها: مطالعه حاضر از نوع مطالعه موردی- شاهدهی بود که در آن افراد مورد مطالعه به سه گروه تقسیم شدند شامل بیماران دیابتی مبتلا به آترواسکلروز (۲۵ نفر)، بیماران دیابتی بدون آترواسکلروز (۲۵ نفر) و بیماران مبتلا به آترواسکلروز بدون دیابت (۲۵ نفر)، هوموسیستئین ناشتای سرم به روش ELISA و سایر متغیرها به کمک روش های معمول آزمایشگاهی سنجش شدند. بررسی آماری با استفاده از آزمون اسپیرمن و پییرسون انجام گردید. یافته ها: مقدار هوموسیستئین (میانگین \pm انحراف معیار) برای بیماران دیابتی مبتلا به آترواسکلروز $\mu\text{mol/L}$ $36/6 \pm 52/18$ ، برای بیماران آترواسکلروزی بدون دیابت $\mu\text{mol/L}$ $53/4 \pm 56/13$ و برای بیماران دیابتی بدون آترواسکلروز $\mu\text{mol/L}$ $33/3 \pm 99/9$ می باشد. از نظر آماری تفاوت معنی داری بین سه گروه از بیماران وجود داشت ($p > 0.05$). استنتاج: میزان هوموسیستئین بیماران دیابتی مبتلا به آترواسکلروز بیش تر از دو گروه دیگر بود. بالا بودن میزان هوموسیستئین ممکن است در شیوع بالای آترواسکلروز در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ نقش داشته باشد.

کلمات کلیدی:

Homocysteine, diabetes, atherosclerosis, هوموسیستئین, دیابت, آترواسکلروز

